

D.U. 183

1. Ó, szentséges, ó, kegyelmes, édességes Jézusom! Dicsértessél, tiszteltessél, én megváltó Krisztusom! Szállj be szívem hajlékába, jöjj be lelkem pitvarába, ott nyugodjál, ott lakozzál, soha el se távozzál!
2. Angyaloknak tápláléka, jöjj el e szent Ostyában! Jöjj, kegyelem áradása egy kicsinyke pohárban! Táplálj az Úr szent testével, itass omló dús vérével, engedj mindig nála lennem, ő maradjon énbenem!

D.U. 175

1. Áldunk téged, ó, angyali kenyér, váltságunkért adatott drága bér.
- R.) Szent vagy, szent vagy, szent vagy, te mindennél szentebb vagy!**
Légy áldott e szentségben, rejtve kenyér színében.
2. Kérünk téged, irgalmas nagy Isten, áldj meg minket, s hallgass meg kegyesen!

ZÁRÓÉNEK: D.U. 190

1. Az Úristent magasztalom, jóvoltáról gondolkodom, - irgalmához folyamodom, - mert meghallgat, azt jól tudom.
2. Csodálatos tetteiről, szabadító erejéről, - emlékezem jóvoltáról, bizodalmat veszek abból.
3. Mert ő erős hatalommal, dicsőséges szent jobbjaival - az ő népét megmentette, fogságából kivezette.
4. Úgy vezette szent Egyházát, mint jó pásztor kedves nyáját, - ételéről gondoskodott, utat neki ő mutatott.
5. Hálát adjunk az Istenek, Atya, Fiú, Szentléleknek, - három személy Fölségének, egymivoltú Istenségnek.

Az ember életében a fény és az árnyék, az öröm és a szomorúság váltogatják egymást. A kinyilatkoztatás biztosít minket arról, hogy nem az árnyék és a szomorúság győz életünkben, hanem Isten, akire gyermeki lélekkel rábízhatjuk magunkat. A lepra nemcsak egy fájdalmas betegség volt, de együtt járt a magányosság és a kivettség érzésével is. Gyógyíthatatlan és fertőző volta miatt ugyanis a leprást mindenki magára hagyta. Ugyanilyen súlyos betegség a lélek leprája, a bűn is, amely rabbá teszi az embert és tönkreteszi belső lelki békéjét. E betegségből van ugyan gyógyulás, de csak az irgalmas Isten által, aki a megtérő bűnösnek szívesen megbocsát.

Urunk, Istenünk, kegyelmed mindenkor indítson, és kísérjen minket, hogy figyelmünk szüntelenül a jótettekre irányuljon. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

SENTÍRÁSI SZAKASZOK

A Év Iz 25, 6-10a / Fil 4, 12-14. 19-20 / Mt 22, 1-14 // **B Év** Bölcs 7, 7-11 / Zsid 4, 12-13 / Mk 10, 17-30
C Év 2 Kir 5, 14-17 / 2 Tim 2, 8-13 / Lk 17, 11-19

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 207

1. Előtted, Jézusom, leborulok, - féktelen bűnös, én, hozzád bújok.
Ó, kérlek, hogy nékem malasztot adj, - hisz Te a bűnöshöz irgalmas vagy.
2. Szép piros véreddel öntözgettél, - amikor elestem, fölemeltél.
Légy azért irgalmas, és meghallgass, - mennyei erőddel, ó, támogass!
3. Tehozzád, Jézusom, felkiáltok, - földről az ég felé felsóhajtok:
Szívemnek kapuját zárd be, kérlek, - hogy helyet ne adjon a vétéknek.
4. Vádolom magamat, mert vétettem, - fölséges színedet megsértettem.
Hozzád, ó, Jézusom, fohászkodom, - hogy többé nem véték, megfogadom.
5. Esengő szavamat meghallgassad, - ó, szelíd Jézusom, s ez egyet add:
Hogy végső órámban kiálthassam, - szent neved, Jézusom, kimondhassam.

D.U. 145

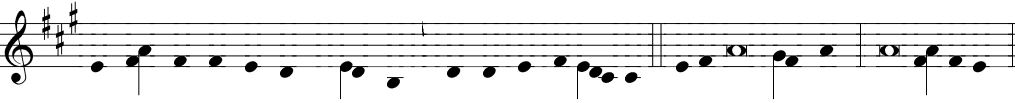
1. Bemegyek szent templomodba Uram, szent oltárodhoz, az aranyos oszlopok közt a királyi trónushoz. Színed előtt leborulok, szegény bűnös, elnémulok, tömjénfüstnek illatával néked, Uram, áldozok.
2. Hogy szívembe fölgerjedjen az isteni szeretet, piros véred harmatával öntözd gyarló szívemet. Add, hogy lelkem tiszta legyen, soha többé ne vétkezzen, választottak seregébe, engedd, hogy fölvétessem.
3. Bölcs Salamon kőtemplomot épített az Istennek, hogy ott legyen lakóhelye a Szövetség-szekerénynek. Elkeríté kárpitokkal, aranyozott szép láncokkal, kerubínok ékesíték kiterjesztett szárnyakkal.
4. Hát én, szegény, bűnös ember, mit építsek nevednek? Szívem-lelkem fölajánlom az isteni Fölségnek:szenteld ékes templomoddá, Szentléleknek hajlékává, rendeld földi Egyházadban engedelmes szolgálóddá!

INTROITUS: D.U. 398 *SI INIQUITATES* 129.zs. 3.4.1.2.

Az ember nem szállhat perbe Istennel. El kell ismernie: „Ellened, csak teellened vétkeztem, és gonoszt cselekedtem a te színed előtt, hogy igaznak találtassál beszédedben, és győzedelmesnek ítéletedben.” (50. zs.) De Krisztusban megmutatta nekünk az Atya, hogy igazsága és irgalma együtt jár, ezért bűneinket beismerve is bízhatunk abban, hogy „ nála kegyelem vagyok”, *jó indulat Egyháza* (= Izrael) és annak tagjai iránt.

Ha a go-nosz-sá-go-kat számon tartod, U-ram ki áll meg akkor te-e-lőt-ted?

de ná-lad kegyelem va-gyon, Iz-ra-el Is-te - ne. (3.t.) *

A mélységből kiáltok hozzád ó Uram, * Uram, hallgasd meg az én /szómat. **Ant.**
Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké. /Ámen. **Ant.**

GLORIA: D. U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeesség a jóakarató embereknek.
Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbján ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D. U. 398 / 1 *ECCE QUAM BONUM* 132. zs.1 .3.

Az Egyház nem egyszerűen baráti társulás. Áldásai a magasból, az Istentől jövő harmathoz hasonlíthatók, melyek „ Sion hegyére”, a szentélybe szállnak le (a liturgiába, a szentségekre), s onnan áradnak szét a testvérek között. Ezért jó és gyönyörűséges együtt lakoznunk az Isten házában.

R.) Íme, mily jó és mily gyönyörűséges * a testvéreknek együtt lakozni!
V.) Olyan az, mint a magasból jövő harmat, * mely lehull a Sion /hegyére.
A testvéreknek... Íme, mily jó...

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Otthonom lesz az Isten háza * mindörökké szünet nélkül. 22. zs. 6. cd.v.
B Áraszd ránk irgalmadat, Urunk, * hogy mindenkor ujjongjunk. 89.zs. 14.v.
C Az Úr megmutatta üdvösségét, * a nemzetek színe előtt. 97. zs. 2b. v.

ALLELUJA: QUI TIMENT DOMINUM 113. zs. 11

V.) Kik félik az Urat, öbenne bíznak, * ő segítjük és oltalmazójuk örökké.
A Urunk, Jézus Krisztus Atyja, világosítsa meg lelkünket, * hogy megértsük, mily reménységre hívott meg minket. Ef 1, 17-18
B Boldogok, akik lélekben szegények, * mert övék a mennyek országa. Mt 5,3
C Adjatok hálát mindenért, * mert Isten ezt kívánja mindnyájatoktól Krisztus Jézusban. 1 Tessz 5, 18

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbján; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

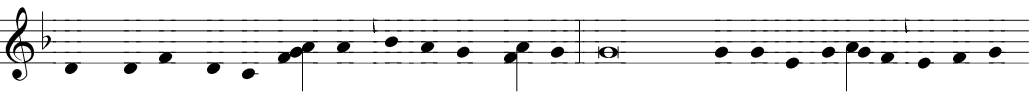
OFFERTORIUM: G. H. 387 *RECORDARE MEI* Eszt 4, 17 gg, 17 hh

Az egyházi év vége felé járva jobban átérezzük földi életünk sok nyomorúságát, s e siralom völgyből szeretnénk felmenni az örök Jeruzsálembe.,, Az offertóriumban Eszter királyné a nehéz szükségben azért esedezik, hogy helyesen tudjon szólni a király előtt. Mi is helyes szavakért esedezünk Krisztus Királyunk előtt, amelyekre az Egyház a liturgiában tanít meg bennünket.” (Pius Parsch)

Emlékezzél meg rólam, Uram, - ki minden hatalommal uralkodol, - és adjál helyes szót az én számra: +
R.) tetszésre találja/nak a szavaim * a fejedelem szí/ne előtt.
V.1) Fordítsd szívét, azok ellen, akik ellenünk támadtak, + és azok ellen, kik egyetérte/nek velük: †
minket pedig szabadíts meg a te kezeddal, - mi Istenünk, mind/örökké! **R.)**
V.2) Emlékezzél meg rólam, - amikor színed előtt állok, hogy javu/kért beszéljek, † és hogy elfordítsam a te felindulásodat / róluk! **R.)**

COMMUNIO: D.U. 398/ 2 *AUFER A ME* 118. zs. 22. 24.v. / 118. zs.

„ Ha a világ gyűlöl titeket, tudjátok, hogy engem előbb gyűlölt. Ha e világból volnátok, a világ szeretne titeket, de mivel nem vagytok e világból, hanem én választottalak titeket ebből a világból, azért gyűlöl titeket e világ. A szolga nem lehet nagyobb uránál. ” (Jn 15, 18-20) A szentáldozás a szenvedő Krisztussal egyesít minket, de ugyanakkor „ tágas térre ” vezet, és mindennél nagyobb örömmel tölti el az embert.

Vedd el ró-lam a szé-gyent és a meg-ve-tést, mert a te ren-de-lé-se-i-det ku-ta-tom

ó U-ram! A te bizony-sá-ga-id ne-kem gyö-nyö-rű-sé-gem. (1.t.) *

(Jómódiúk éheznek és nyomorognak: * aki Istent keresi, az nem szenved hiányt a jóban. 33. zs. 11)
Boldogok, kik szeplőtelenek az ő /útjukon, * és az Úr törvénye szerint /járnak.
Boldogok, kik az ő bizonyosságaira /figyelnek * teljes szívükből kere/sik őt. **Ant.**
Vedd el a gyalázatomat, amelytől /rettegek * mert ítéleteid /kedvesek.
És tágas téren /járok * mert a te parancsolataidat /keresem. **Ant.** Szálljon reám a te könyörületességed, hogy /éljek * mert a te törvényedet örömmel /szemlélem.
Minden tanítómnáál okosabbá /lettem * mert a te bizonyosságaidban elmél/kedem. **Ant.**
Többet értettem meg, mint a /vének * mert a te parancsolataidat /kutattam.
Zaklatás és szomorúság jut ki /részemül, * a te parancsolataidban van /örömem. **Ant.**